

12 e trefaldighet

Psalmer: L151, L90, 39, 44, L179, 43

Texter: 2 Mos 4:10-17, 2 Kor 3:4-11, Mark 7:31-37

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Markus 7:31-37

31 Därefter lämnade han Tyrus område och tog vägen över Sidon och gick sedan genom Dekapolis område till Galileiska sjön. 32 Och man förde till honom en som var döv och nästan stum och bad att han skulle lägga handen på honom. 33 Då tog han honom åt sidan, bort från folkskaran, stoppade fingrarna i hans öron, spottade och rörde vid hans tunga 34 och såg upp mot himlen, suckade och sade: "Effata!" - det betyder: Öppna dig! 35 Genast öppnades hans öron och hans tunga löstes, och han talade tydligt och klart. 36 Jesus förbjöd dem att tala om detta för någon, men ju mer han förbjöd dem, desto ivrigare var de att göra det känt. 37 Och folk blev utom sig av häpnad och sade: "Allt han har gjort är gott. De döva får han att höra och de stumma att tala."

Herre, hjälp oss att komma ihåg dina ord. Amen

Dagens evangelium handlar om hur Jesus botar en man som var döv och nästan stum. Det är ett exempel på hur Jesus räddar en människa från syndens konsekvenser. För lidande, sjukdom och död är en följd av att synden kom in i världen. Före syndafallet var Guds skapelse fullkomlig. Gud betygar om sitt skapelseverk: "se, det var mycket gott". Där fanns varken lidande, sjukdom eller död. Där fanns inget andligt eller moraliskt ont, där fanns inte heller något fysiskt eller kroppsligt ont, som möda, smärta och död. Men allt blev ändrat i syndafallet. Vi har svårt att föreställa oss en tillvaro för oss människor helt utan spår av synd och död.

Ormen som ju är den fallne ängeln Djävulen bedrog våra första föräldrar till synd mot Gud. Gud hade ju gett dem budet: *av kunskapens träd på gott och ont ska du inte äta, ty när du äter av det ska du döden dö*. Detta bud var inte svårt för Adam och Eva. De hade alla träd att äta av så det fanns ingen anledning av det förbjudna trädet. Våra första föräldrar var också heliga och rättfärdiga. Vi har ingen erfarenhet av att vara heliga. Men de hade en rätt kunskap om Gud och hans vilja och de hade också krafter, vilja och förmåga att hålla Guds bud, likt änglarna. Men det obegripliga hände: den fallne ärkeängeln djävulen lyckades upprätta en allians med dem som gick ut på att de skulle synda mot Guds bud.

När de tog av trädet fick de omedelbart lida konsekvensen av det, att de skulle döden dö.

I samma ögonblick som de gav sitt bifall till synden i sina hjärtan dog de andligt sett. De förlorade sin helighet och rättfärdighet. De förlorade också krafter, vilja och förmåga att göra något gott i andliga ting. Nu var de döda i synd och överträdelser och det enda de kunde göra med all sin vilja och alla sina krafter var att göra synd, det som var djävulen till belåtenhet men en styggelse för Gud. Till följd av detta syndafall kom också fysiskt eller kroppsligt ont in i världen. De skulle nu få erfara möda i sitt arbete, smärta och lidande och slutligen vända åter till den jord de var tagna från. Döden är en konsekvens av synden. Ja, hela skapelsen blev lagd under förgängelsen och började sucka och våndas när allt började gå mot sin undergång.

Berättelsen om våra första föräldrars syndafall är inte bara en exempelberättelse som visar hur det går om någon syndar. Ingen får börja sitt liv med de utgångsläge de en gång hade, fast många tror det. Många, både kristna och muslimer, tror att människan blir syndare senare i livet, kanske först upp mot tonåren, om de inte håller sig i skinnet. Men Bibeln lär att synden kom in i världen genom våra första föräldrar. En enda människas synd fick som resultat att vi alla är syndare inför Gud. Allt sedan syndafallet ligger synden i människans natur och det är orsaken till att alla också gör synd i tankar, ord och gärningar. Många tänker att människan blir en syndare senare i livet om hon gör något dumt, men Bibeln lär att dumheterna har sin orsak i människans natur. Synd är liksom symptom på syndens sjukdom.

Vi får också alla känna av syndens konsekvenser. Syndens konsekvenser i våra liv är det kroppsligt onda som följde med synden, möda, lidande, sjukdom och slutligen att kroppen bryts ned och dör och blir till jord igen. Allt detta är konsekvenser av synden. Det fanns inte i Guds goda skapelse från början. Men man kan inte säga att de människor som drabbas av lidande, blir lama, blinda eller sjuka på annat sätt, eller drabbas av olycka är större syndare än andra. Det är inte därför de får lida ett större mått av syndens konsekvenser här i livet. Nej, alla människor är syndare och ingen har något att berömma sig av inför Gud. Och vi slutar alla våra liv på samma sätt, genom att dö den kroppsliga döden. Vi föds alla som syndare och därför måste vi alla dö.

Jesus tar upp denna frågeställning vid ett par tillfällen: är de som drabbas av olycka större syndare än andra? När det blev berättat att Pilatus låtit avrätta några galiléer som kommit för att offra vid helgedomen frågade Jesus: ”Menar ni att dessa galiléer var större syndare än alla andra galiléer eftersom de fick utstå detta? Nej, säger jag er, men om ni inte omvänder er, kommer ni alla att gå

under som de. Eller de arton som dödades när tornet i Siloam föll ner över dem, menar ni att de var större syndare än alla andra invånare i Jerusalem? Nej, säger jag er, men om ni inte omvänder er, kommer ni alla att gå under på samma sätt."

Fysiskt ont, olyckor, sjukdomar och slutligen döden är inte så mycket ett vittnesbörd om enskilda människors synd som att vi alla är dödliga på grund av att vi är syndare. Alla olyckor och sjukdomar vittnar om syndens konsekvenser i en skapelse som från början var fullkomlig. Det vittnar om syndens inträde i världen och i våra liv. Det heter: synden har kommit in i världen och genom synden döden; så har döden kommit över alla människor eftersom alla har syndat.

När vi nu i dagens evangelium ser hur Jesus har makt att frälsa från syndens konsekvenser, så bör vi förstå att han också är en Frälsare från huvudskadan, synden som dragit med sig allt annat ont. Det kan ha varit den slutsats folket drog när de sa: "*Allt han har gjort är gott. De döva får han att höra och de stumma att tala.*" Hur som helst har Gud från början förkunnat för syndare evangeliet om Frälsaren som ska krossa ormens huvud. I detta ligger löfte om frälsning från allt ont, djävulen, synden och syndens konsekvenser och straff. Frälsaren skulle göra allt gott igen. När sker det?

Ja, först och främst på korset där kan led syndens konsekvenser och straff i vårt ställe. Gud sände sin Son i världen för att bära och sona vår syndaskuld. Guds rättfärdighet krävde att synden blev straffad, och samtidigt hade han en plan för hur det skulle ske utan att någon enda gick förlorad. Gud sände sin Son för att bli vår ställföreträdare. Gud lyfte syndens skuld från världens människor – från oss – och lade den på sin Son. I vårt ställe led han syndens konsekvenser och straff - för att vi skulle gå fria. Hans sista dagar och timmar här i jordelivet är ett enda stort lidande både till kropp och själ. Till slut ger han upp andan på korset. Han är Guds offerlamm som tar bort världens synder. Och i hans död blir djävulens välde krossat och syndens och dödens makt bruten. För är synden borttagen och sonad så har döden mist sin makt. Detta skedde på korset.

För oss personligen blir djävulens välde krossat och syndens och dödens makt bruten när Gud i sin nåd kallar oss genom evangeliet och gör oss delaktiga av alla de välsignelser som Kristus vunnit åt oss på korset. Vi blir personligen fria från syndens och dödens makt när Gud omvänder oss och gör oss till kristna genom evangeliet i ord och sakrament. Dopet för oss in i Guds förbund som går ut på att alla våra synder är förlättna och vi har liv för Kristi skull.

Men då kanske någon frågar: varför finns då syndens konsekvenser kvar i våra liv så att vi både måste utstå möda, lidande, sjukdomar och olyckor och slutligen

dö? Ja, synden finns kvar i våra liv men den tillräknas inte längre utan är förlåten. Gud försäkrar oss om syndernas förlåtelse för Kristi skull i evangeliet. Det ska vi tro. Han ger oss en personlig försäkran om förlåtelse i sakramentet. Det ska vi tro.

På liknande sätt finns syndens konsekvenser kvar i våra liv. Också en kristen blir sjuk, drabbas av olycka eller annat lidande och slutligen dör vi. Men det är inte längre att betrakta som straff för synden, ty synden är ju borttagen och förlåten. Dessa sjukdomar och olyckor kan inte skada oss, inte ens döden - i alla fall inte ge någon bestående skada. Kristus har ju lovat att uppväcka våra bräckliga och dödliga kroppar och förhärliga oss så att vi blir lika honom. Han har lovat att hämta oss till himlen där det inte finns någon sjukdom, ingen smärta och inget lidande, ingen sorg eller gråt och döden ska inte finnas mer. I den yttersta dagens uppståndelse ska det dödliga kläs i odödlighet. Paulus skriver: *vi skall alla förvandlas, i ett nu, på ett ögonblick, vid den sista basunens ljud. Ty basunen skall ljuda och de döda skall uppstå odödliga, och vi skall förvandlas. Ty detta förgängliga måste kläs i oförgänglighet och detta dödliga kläs i odödlighet.*

Därför, när vi i dagens evangelium ser att Jesus har makt att bota syndens konsekvenser i en människas liv så ska vi också tro att han har makt att göra också våra kroppar fria från svaghet, bräcklighet, sjukdom och död. Detta ska han helt säkert göra med alla som tror vid den sista basunens ljud.

Hela skapelsen längtar efter den dagen. Bibeln beskriver på många ställen skapelsen som en person. I Psalm 19 beskrivs himlarna, solen, månen och alla stjärnor som en predikant som förkunnar Guds makt och härlighet. Men det är en predikan utan ord. I Romarbrevet beskrivs hela skapelsen som en person som ofrivilligt blivit lagd under förgängelsen och som suckar och vändas och längtar efter Guds barns uppenbarelse. Skapelsens hopp är att den ska befrias från sitt slaveri under förgängelsen och nå fram till Guds barns härliga frihet. Gud har gett detta hopp för i hans plan ligger att universum så som vi känner det idag ska gå under i eld. Men Gud ska skapa nya himlar och en ny jord där rättfärdighet bor. En dag ska vi uppleva det så som det var tänkt från början när Gud såg på sin skapelse och såg att allting var mycket gott.

Varför dröjer det så? Petrus skriver: *Herren dröjer inte med att uppfylla sitt löfte, så som en del menar. Nej, han har tålmod med er, eftersom han inte vill att någon ska gå förlorad utan att alla ska få tid att omvända sig. Amen.*

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, vi tackar dig för din offerdöd som tagit bort våra synder och din uppståndelse som ger också oss seger över döden. Du har gett oss ett fast hopp om att vi ska uppstå fria från allt som synden fört med sig i våra liv. Behåll vår blick fäst vid dig som ska komma tillbaka i makt och härlighet. Det blir vår förlossnings dag. Amen.